

Bruxelles, den 8.4.2016
COM(2016) 187 final

2016/0095 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af
aftalen mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for
kortvarige ophold**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹ fastlægges listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Forordning (EF) nr. 539/2001 finder anvendelse i alle medlemsstater med undtagelse af Irland og Det Forenede Kongerige.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014² blev forordning (EF) nr. 539/2001 ændret, idet 19 lande blev overført til bilag II, der indeholder listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligt. De 19 lande er: Colombia, Dominica, De Forenede Arabiske Emirater, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Salomonøerne, Samoa, Timor-Leste, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu. Henvisningen til hvert af disse lande i bilag II ledsages af en fodnote, hvori det specificeres, at "visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union".

Forordning (EU) nr. 509/2014 blev vedtaget den 20. maj 2014 og trådte i kraft den 9. juni 2014. I juli 2014 fremsatte Kommissionen en henstilling til Rådet om at bemyndige den til at indlede forhandlinger om en visumfritagelsesaftale med hvert af følgende 17 lande: Dominica, De Forenede Arabiske Emirater, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Salomonøerne, Samoa, Timor-Leste, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu³. Den 9. oktober 2014 udstedte Rådet forhandlingsdirektiverne til Kommissionen.

Den første række visumfritagelsesaftaler blev undertegnet henholdsvis den 6. maj 2015 (De Forenede Arabiske Emirater), den 26. maj 2015 (Timor-Leste) og den 28. maj 2015 (Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Samoa, Trinidad og Tobago samt Vanuatu) og fandt midlertidig anvendelse fra datoen for undertegnelsen, indtil de trådte i kraft. Rådet har bemyndiget undertegnelsen af en ny række visumfritagelsesaftaler med Tonga (undertegnet den 20. november 2015), Colombia (undertegnet den 2. december 2015), Kiribati (datoen for undertegnelsen fastsættes senere) og Palau (undertegnet den 7. december 2015). Disse fire aftaler finder midlertidig anvendelse fra dagen efter datoen for undertegnelsen, indtil de træder i kraft.

Forhandlingerne med Salomonøerne blev indledt den 19. november 2014. På mødet blev hele udkastet til aftale gennemgået, og gennem yderligere kontakt blev der opnået enighed om alle aspekter af aftalen. Aftalen blev parferet af chefforhandlerne i Bruxelles den 13. november 2015. Medlemsstaterne blev orienteret på mødet i Rådets arbejdsgruppe vedrørende visa den 7. december 2015.

2. RETSGRUNDLAG

For EU's vedkommende er retsgrundlaget for aftalen artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 218.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 67).

³ COM(2014) 467 af 17.7.2014.

Vedlagte forslag udgør det retlige instrument for undertegnelse af aftalen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

I betragtning af at Salomonøerne vil kunne afslutte sin interne ratificeringsprocedure hurtigt, og det lange tidsrum, der er gået, siden Kommissionen første gang foreslog at fritage statsborgere fra Salomonøerne for visumpligten (november 2012), fastsættes det i forslaget til afgørelse om undertegnelse af aftalen, at denne finder midlertidig anvendelse fra dagen efter datoen for dens undertegnelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF. Da det er nødvendigt at indhente Europa-Parlamentets godkendelse, inden aftalen kan indgås, vil Kommissionen informere Europa-Parlamentet om den midlertidige anvendelse af aftalen.

3. FORHANDLINGSRESULTATER

Kommissionen finder, at de mål, Rådet opstillede i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at udkastet til visumfritagelsesaftale er acceptabelt for EU.

Aftalens endelige indhold kan opsummeres således:

Formål

Aftalen indeholder bestemmelser om visumfritagelse for unionsborgere og statsborgere i Salomonøerne ved indrejse i den anden kontraherende parts område med henblik på ophold i en periode på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

For at sikre ligebehandling af alle unionsborgere er der i aftalen indføjet en bestemmelse om, at Salomonøerne kun kan suspendere eller opsige aftalen for alle Den Europæiske Unions medlemsstaters vedkommende, og at EU ligeledes kun kan suspendere eller opsige aftalen for alle sine medlemsstaters vedkommende.

Det Forenede Kongeriges og Irlands særlige situation er nævnt i præamblen.

Anvendelsesområde

Visumfritagelsen gælder for alle kategorier af personer (indehavere af almindeligt pas, diplomatpas, tjenestepas, officielt pas eller særligt pas) og for indrejse med ethvert formål undtagen med det formål at udøve lønnet beskæftigelse. For den sidstnævnte kategori kan hver medlemsstat og Salomonøerne opretholde visumpligten for den anden parts statsborgere i overensstemmelse med gældende EU-ret eller national lovgivning. For at sikre en ensartet anvendelse af aftalen er der som bilag til den knyttet en fælles erklæring om, hvordan den personkategori, der indrejser med det formål at udøve lønnet beskæftigelse, skal afgrænses.

Opholdets varighed

Aftalen indeholder bestemmelser om visumfritagelse for unionsborgere og statsborgere i Salomonøerne ved indrejse i den anden kontraherende parts område med henblik på ophold i en periode på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Aftalen er vedlagt en fælles erklæring om, hvordan denne periode på 90 dage inden for en periode på 180 dage skal fortolkes.

Aftalen tager hensyn til de medlemsstater, der endnu ikke i fuldt omfang anvender Schengenreglerne. Så længe de ikke indgår i Schengenområdet uden indre grænser, giver visumfritagelsesaftalen statsborgere i Salomonøerne ret til ophold i 90 dage inden for en periode på 180 dage i hver af de pågældende medlemsstater (der på nuværende tidspunkt er Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien) uafhængigt af den periode, der beregnes for hele Schengenområdet.

Territorial anvendelse

Aftalen indeholder bestemmelser om dens territoriale anvendelse: for Frankrigs og Nederlandenes vedkommende giver visumfritagelsesaftalen statsborgere i Salomonøerne ret til ophold udelukkende på disse medlemsstaters europæiske områder.

Erklæringer

Ud over de ovenfor nævnte fælles erklæringer er der knyttet to andre fælles erklæringer til aftalen:

- om Norges, Islands, Schweiz' og Liechtensteins associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne
- om fuld formidling af oplysninger om visumfritagelsesaftalens indhold og konsekvenser samt spørgsmål i forbindelse hermed, f.eks. indrejsebetingelser.

4. KONKLUSION

På baggrund af forhandlingsresultaterne foreslår Kommissionen, at Rådet

- beslutter, at aftalen skal undertegnes på EU's vegne, og bemyndiger Rådets formand til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne den på EU's vegne
- godkender aftalens midlertidige anvendelse, indtil den træder i kraft.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014⁴ blev henvisningen til Salomonøerne overført fra bilag I til bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁵.
- (2) Denne henvisning til Salomonøerne ledsages af en fodnote, hvoraf det fremgår, at fritagelsen for visumpligten finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af en aftale om visumfritagelse, der skal indgås med Den Europæiske Union.
- (3) Rådet vedtog den 9. oktober 2014 en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Salomonøerne om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (i det følgende benævnt "aftalen").
- (4) Forhandlingerne om en aftale blev indledt den 19. november 2014 og blev afsluttet ved paraferingen af aftalen den 13. november 2015.
- (5) Aftalen bør undertegnes og de erklæringer, der er knyttet til aftalen, bør godkendes på Unionens vegne. Aftalen bør finde midlertidig anvendelse fra dagen efter datoen for dens undertegnelse, indtil procedurerne for dens formelle indgåelse er afsluttet.
- (6) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF⁶; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 67).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

⁶ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

- (7) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁷; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (i det følgende benævnt "aftalen") med forbehold af indgåelse af nævnte aftale.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

De erklæringer, der er knyttet til denne afgørelse, godkendes på Unionens vegne.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Artikel 4

Aftalen finder midlertidig anvendelse fra dagen efter datoen for dens undertegnelse, indtil procedurerne for dens indgåelse er afsluttet.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

⁷

Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).